

Показание второму философу къ царю:

„Думатъ, царю, зарадъ единъ тарговищъ, коги билъ видялъ у някоя гозба нящо сохчец у някоя садина, коги щялъ да яде или да пий, никакъ отъ тоя нито укусвалъ, нито отъ оное питие пилъ — толкова са било гнусило срдцето му. А у единъ день излязаль повонъ на тарговщина своя и отишаль, на единъ градъ и пратилъ слугата своя на пазаръ, да му купи хлѣбъ и ястие. И послучаю (случайно) найде са една слугиня, та продаваше два хлѣба чисти. И оня слуга купи ги и занесе ги на тарговца. И като ядеше отъ тия двата хлѣба отъ сладость веселеше ся. Тогива порича и повеля на слугата своя, почто на всякий день да узема отъ тоя хлѣбъ. Ала у единъ день пакъ излезе на пазаръ да купи отъ тоя хлѣбъ, ала не намѣри отъ него и варна са при господаря си и рече му: „Да знаишь, господарю, како не можихъ да найда вече отъ ония хлѣбъ да купя“. И торговеца много са оскорби и речи на слугата си: „Повикай ми того человекъ, що продаваше ония хлѣбъ, та беше толкова сладокъ и вкусень“. И оня слуга отиде и позова оная слугиня, що продаваше ония хлѣбъ и заведе я при господаря си. И оний почена да я пита: „Какво мѣсишь ти тоя хлѣбъ да е толкосъ сладокъ и вкусень?“. И премного любеше да чуе и да са научи, какъ го мѣси тя. И слугинята отговори му и рече: „Господарю мой, да знаишь, почто (че) имаше господарката моя отгорѣ една голяма и страшна рана; и като искаше доктора да я исцѣли, нарача ни да умесимъ чисто брашно сасъ медъ и сасъ масло и да туря това тесто отъ горѣ на раната, докле исцѣля. И тако стояше оное тесто много часове на раната. Послѣ като фарляше господарката моя на землята тестото, а азъ го уземахъ и турнахъ му квасъ и умесяхъ го и направяхъ го хлѣбъ и твоята слуга дохождаше и купуваше го отъ мене. Ала сеги господарката моя уздравя и вече не имаме да продаваме таковий хлѣбъ отъ таковое тесто“. Като чу оня торговецъ такива речи отъ слугинята, колко ли са много угорчи и угноси и думаше у себе си: „Ето устата и руцѣте мои возможно е лесно да ти измия, ами внутри утробата моя, какъ да я измия, като никакъ не е възможно“.